

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 16 października 1922 r.

w przedmiocie częściowej zmiany rozporządzenia o dopuszczaniu przedsiębiorstw ekspedycyjnych do pośrednictwa w załatwianiu formalności celnych.

Na podstawie art. 17 i 21 rozporządzenia Ministra Skarbu oraz Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej (Dz. U. R. P. № 51 poz. 314) oraz art. 4 ustawy z dnia 16 czerwca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 46 poz. 388) zarządza się co następuje:

§ 1. Wysokość kaucji, ustalonej w pkt. a) art. 4 rozporządzenia z dnia 6 października 1920 roku w przedmiocie dopuszczania przedsiębiorstw ekspedycyjnych do pośrednictwa w załatwianiu formalności celnych (Dz. U. R. P. № 103 poz. 686), powiększa się do dziesięciu milionów marek polskich.

§ 2. Wysokość kaucji, ustalonej w pkt. b) art. 4 rozporządzenia, wymienionego w § 1, powiększa się do dwóch i pół miliona marek polskich.

§ 3. Wysokość kaucji, ustalonej w art. 4, ustęp trzeci rozporządzenia, wymienionego w § 1, powiększa się do dwóch i pół miliona marek polskich.

§ 4. Termin do uzyskania przez przedsiębiorstwa ekspedycyjne pozwoleń na załatwianie w urzędach celnych formalności celnych, określony w art. 16 (ustęp pierwszy) rozporządzenia, wymienionego w § 1, przedłuża się do dnia 1 stycznia 1923 r.

§ 5. Termin do załatwiania w urzędach celnych zleceń, przyjętych od stron przez przedsiębiorstwa ekspedycyjne, które nie otrzymają pozwolenia na załatwianie w urzędach celnych formalności celnych, wskazany w art. 16 (ustęp drugi) rozporządzenia, wymienionego w § 1, przedłuża się do dnia 1 marca 1923 r.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Minister Skarbu: *Jastrzębski*
